

Kedves Tagtársaim!

Minden esztendő végén jó szokás, hogy az ember mérleget készít az elmúlt 12 hónapban történekről. Nos, egyesületünk ismét egy eseményekben, rendezvényekben gazdag évre tekinthet vissza.

Röviden felsorolva a következők történtek a 2010-es évben:

- **Januárban** volt tagtársunk, **Jancsek Tibor** tartott a „Sokszemközt” sorozat keretein belül egy érdekes előadást.

- **Februárban** egy fergeteges jelmezes **farsangi bulit** rendeztünk, majd szintén a „Sokszemközt”-ben **Gegő István** lelkész volt a vendégünk.

- **Márciusban** a nőnap ünnepséget **Dráfi Mátyás** és **unokájának** előadása követte, akikkel együtt ünnepeltük március 15-ét.

Megvolt a választási közgyűlés is, ahol megújult az egyesület vezetősége.

Szintén még márciusban a jól bevált „Sokszemközt”-ben **Kelemen József**, a neu-ulmi St. Johann Baptist templom orgonistája beszélt életéről, pályafutásáról.

- **Áprilisban** Dembinszky Tamás szervezésében képzőművészeti kiállítást tartottunk, ahol megcsodálhattuk **Barkos Bea** iparművész és társai remekműveit, festményeket és tűzzománc-alkotásokat.

- A hagyományos **májusi grillezést** követően, vendégünk volt **dr. Tilmann Kleinau**, aki bemutatta könyvét, és beszámolt a mozgássérültek érdekképviseletében végzett munkájáról.

Felejthetetlen előadást tartott **Pregitzer Fruzsina** Jászai Mari-díjas színművésznő is.

Egy, az 1970-es és 80-as évek zenéjéből álló nosztalgia-bulit követően **dr. Hatvany Csaba** tartott érdekes előadást Trianon az utóállamok szemléletében címmel.

- **Júniusban** a „Sokszemközt” vendége volt **Martin Rill**, a DZM tudományos munkatársa, aki gyönyörű légifelveletelekben mutatta be Magyarország tájainak szépségét.

- **Augusztusban** a **Dunafesztivál**-on élvezhettük a Duna mellett élő népek színes kultúráját, vendégszeretetét.

- **Szeptemberben** újra részt vettünk az „**Ulmer Kulturnacht**”-on, ahol vendégeink maguk készíthettek tűzzománc ékszereket.

- **Októberben** Satya zenélt a szüreti bálon, majd

Csobolya József veszprémi előadóművész szólaltatta meg ősrégi hangszereinket történelmi-irodalmi előadásában.

- **Novemberben** ismét óriási sikert aratott a **Marcali Három Tenor**, majd felejthetetlen élményt nyújtott **Ilyés Lénárd** előadása az óceánjáró zongoristáról.

- **Decemberben** közös Mikulás-ünnepséget rendeztünk az ulmi / neu-ulmi babakörrel, több mint 40 gyerek várta izgatottan, csillogó szemekkel a **Mikulást**.

Dieter Schneider festői diaképekben mutatta be Budapestet nagy sikerrel.

A honfoglalásról ismét tagtársunk, **dr. Hatvany Csaba** tartott izgalmas előadást.

A 2010-es évet a hagyományos ünnepélyes adventi vacsorával és szilveszteri bulival zárjuk.

Nos, ezeket még felsorolni is elég volt, hát még megszervezni. Ezért köszönet jár azoknak, akik szabadidejükben lehetővé tették, hogy egyesületünk szórakoztató és színvonalas programokat nyújthasson tagjaiknak, vendégeinknek.

Köszönet jár azoknak is, akik ezt a kínálatot igénybe veszik, és eljárnak a rendezvényeinkre.

Vezetőségi társaim nevében is ígérem, hogy a jövőben is azon leszünk, hogy az Ulmi Magyar Kultúregyesület nevéhez méltóan egy kulturális otthont nyújtson az ulmi és környékbeli magyarok számára.

Végezetül minden kedves tagtársamnak és szeretteinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újesztendőt kívánok.

Bauer Ferenc, elnök

AZ 1956-OS MAGYAR FORRADALOM TÍZ ALAPIGAZSÁGA

Az 1956-os magyar forradalomról és szabadságharcról ma már könyvtárra rúgó politikai, katonai, szociológiai stb. irodalom halmozódott fel. A könyvek, tanulmányok és a cikkek zöme próbálja józanul, objektív módon analizálni és leírni – részben vagy egészében – az eseményeket. De akadnak azért szélsőbaloldali vagy szélsőjobboldali ideológiával megtöltött művek és fércmunkák is ebben a hatalmas irodalomban.

Kezdjük a szélsőbaloldali eszmefuttatással, amelynek a Kádár-rendszer ideológusai voltak a legfőbb képviselői. Eszerint 1956 októberé ellenforradalom volt, tehát nem forradalom; vagyis, a

magyarországi, volt kizsákmányoló, reakciós öröknek (volt arisztokrata-földbirtokosok, nagybirtokosok, gyárosok, nagykereskedők, a

Horthy-rendszer vezető hivatalnokai, tisztjei, csendőrei stb.) az 1945-ben megdöntött politikai és gazdasági rendszer visszaállítását célzó fölkelése, külső támogatással. A legelszomorítóbb tény azonban az, hogy ez a szegről-végre hazug eszmefuttatás újból felütötte fejét Magyarországon bizonyos MSZP körökben, közel húsz évvel az 1989/1990-es rendszerváltás után.

Érdekes módon, a szélsőjobboldali eszmefuttatás – amely elsősorban bizonyos nyugati emigráns körökben volt és van divatban –, hasonló eredményre jut, csak ellenkező és görbébb úton. Nagy Imre személye, kommunista múltja (moszkvai emigráció stb.) és jelene, 1945-ben az elhagyott, óriás-földbirtokokat a nincstelen, földnélküli parasztok (kb. 3 millió) közt felosztó miniszter tevékenysége kezdettől fogva szálka volt ezen szélsőjobboldali emigráns körök szemében. Minden igyekezetük arra irányult és irányul tehát, hogy Nagy Imre vezető, meghatározó, józan, nemzeti reformer-politikus szerepét, hazug módon, háttérbe sorítsák vagy eltüntessék. S így tudják állítani hamisan, hogy 1956 októberé alapjában véve az 1945 előtti politikai és gazdasági rendszer visszaállítását célozta meg. S mint oly sokszor a történelemben, így találkozik a szélsőbaloldali és a szélsőjobboldali diktatúra - ellenkező előjellel.

1945 egyébként is hatalmas választóvonal (cezúra) volt a magyar történelemben. A különböző társadalmi osztályok, rétegek és csoportok különböző módon éltek meg ezt a földrengésszerű történelmi eseményt (egy véres, vesztes háború után, amikor az ország romokban hevert): voltak, akik elnyomásként vagy egy újabb megszállásként,

s voltak, akik felszabadulásként, nem is beszélve a zsidó és roma holokauszt áldozatainak és túlélőinek többszázazres tömegeiről; és voltak, akik mindkettőként. Azt is igen fontos hangsúlyozni, hogy 1945 és 1948 között még egy demokratikus, többpártrendszer volt érvényben Magyarországon, széles szabadságjogokkal (gyülekezési, sajtó-, vallási- stb. jogok), igaz, már szovjet katonai megszállás alatt, de még egy többé-kevésbé működő, a 2. világháborúban győztes négyhatalmi ellenőrzés védőpajza alatt.

Melyek voltak tehát az 1956-os magyar forradalom alapigazságai? Kutatásaim eredményei két forrásra támaszkodnak. Elsősorban, és főként, Király Béla visszaemlékezéseire, aki az 1956-os októberi forradalom idején a Forradalmi Karhatalmi Bizottság és a Forradalmi Honvédelmi Bizottság elnöke, Budapest katonai parancsnoka és a Nemzetőrség főparancsnoka volt (ma nyugalmazott vezérezredes). Másodsorban, és sokkal kisebb, szerényebb mértékben, saját élményeimre. 1956 októberében ugyanis a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem 4. éves (végzős) hallgatója voltam (külkereskedelmi szak; angol főnyelv), s mint ilyen, lelkesen részt vettem az egyetemen zajló vitákban, valamint az ismert követelések megfogalmazásában.

1. alapigazság: 1956 októberében, józan magyar hazafi – s így az egyetemi ifjúság – nem kívánt forradalmat, még ha az 1848-as forradalom példaként lebegett is előtte. Amikor a budapesti egyetemisták kivonultak tüntetni az utcákra 1956. október 23-án, akkor alapvető reformokat követeltek. 1848-ban a Habsburg-despotizmus, 1956-ban a sztálinista kommunizmus erőszakos fellépése változtatta a reformra törekvőket forradalmárokká.

2. alapigazság: Az egyetemeken megfogalmazott követelésekben az egyetemi ifjúság az alapvető reform-célokat tűzte ki: nemzeti függetlenség; a szovjet csapatok kivonása; demokrácia (többpártrendszer, szabad választások stb.); emberi szabadságjogok (gyülekezési, sajtó-, vallási stb. jogok); Rákosi Mátyás és Farkas Mihály bíróság elé állítása; Nagy Imre (reform-kommunista) miniszterelnökké való kinevezése; a sztálinista kommunizmus leváltása; a magyar-szovjet és magyar-jugoszláv szerződések felülvizsgálata. Mit nem követeltek ezek a pontok? A szocializmus eltörlését nem, de alapvető reformokat igen; az egész vezetőség újjáavasztását, a gazdasági tervek, normák felülvizsgálatát s a mezőgazdasági beszolgáltatási rendszer eltörlését igen. Kimondatlanul, valamiféle polgári demokrácia – szociáldemokrata rendszer felé való irányvétel volt ez, egy 1945-1948-as típusú politikai-gazdasági platform

felé, természetesen szovjet katonai megszállás nélkül.

3. alapigazság: A forradalom győzött. Október 28-án Nagy Imre miniszterelnök tüzsünetet rendelt el, amit mindkét fél tiszteletben tartott. Az Államvédelmi Hatóság és a Magyar Dolgozók Pártja (kommunista párt) feloszlott. Nagy Imre többpártrendszerre alapuló kormányt alakított. Nem volt az országban személy vagy szervezet, amely kezret akart vagy mert volna emelni az újszülött demokráciára.

4. alapigazság: A győzelmet a budapesti és a vidéki ifjúság vívta ki, mert hittek ügyükben és elszántak voltak a helytállásra. Mivel a Szovjetunió hazánkat tekintette a leghűségesebb csatlósának – a Rákosi, Gerő, Farkas és Révai által vezetett magyar kommunista párt a legsztálinistább és Moszkvához a legelkötelezettebb párt volt egész Kelet-Európában –, ezért a magyar egyetemisták és főiskolások alapos és magas szintű katonai, valamint tisztí kiképzést kaptak egyetemi tanulmányaik éve alatt (1950 és 1956 között). Egy frissen diplomázott fiatal általában hadnagyi rangban hagyta el az egyetemet. Következésképpen a sztálinista kommunisták maguk képezték ki legádázabb ellenséguket.

5. alapigazság: A győztes fiatalok központi vezetést választottak, hogy biztosítsák a kivívott győzelmet, s ezért nemzetörségekbe tömörültek. Képviselőik a Deák téri rendőr-főkapitányságon Kopácsi Sándor ezredes védelme alatt tárgyaltak. Október 29-én már annyian voltak, hogy határozaataikat a szabadságharcosok közös akarataának lehetett tekinteni. Megválasztották a Forradalmi Karhatalmi Bizottságot és a Nemzetörség Főparancsnokságát. Nagy Imre miniszterelnök elismerte a két forradalmi szervezetet.

6. alapigazság: A Szovjetunió az október 30-áról 31-ére virradó éjszakán már 16 hadosztályszintű magasabb egységgel, kétezer harcokcsival és egy, főleg vadászbombázó gépekből álló, repülő erővel állt készen a beavatkozásra.

7. alapigazság: A november 1-jei semlegességi nyilatkozat a szovjet beavatkozás következménye volt s nem oka. Mivel a semlegesség kikiáltása november 1-jén, a szovjet intervenció fegyveres szakasza pedig 4-én kezdődött, az a téves következtetés alakult ki, hogy a magyarok nem adtak a Szovjetunióának más lehetőséget, mint nagyhatalmi tekintélyének fegyveres megvédését. Holott az igazság ennek éppen a fordítottja. Nagy Imre a szovjet beözönlés ellen tiltakozott a szovjet kormányánál, Andropov nagykövetnél, és az ENSZ-nek is jelentést tett róla. Az ENSZ-től nem jött válasz, a szovjetek átlátszó hazugságokat mondtak.

Ezért jelentette be az ország semlegességét és az ország kilépését a Varsói Szerződésből.

8. alapigazság: Az egész szovjet tömb felelős a történekeért. Kína október 30-án jóváhagyta a szovjet agressziót. Másnap Moszkva a lengyel vezetést tájékoztatta. Bukarest következett: a román, a csehszlovák és a bolgár vezetők közül az első kettő részt akart venni a Magyarország elleni agresszióban és a magyarok irtásában, de nem kaptak rá engedélyt Moszkvából. Végül, Brioni szigetén, Tito is igent mondott a magyar forradalom letiprására. 24 órával a semlegesség kikiáltása előtt!

9. alapigazság: Célját, méreteit és intenzitását tekintve, a szovjet katonai intervenció háború volt, éspedig az első háború szocialista országok között. Nagy Imre november 4-én bejelentette: „...Ma hajnalban a szovjet csapatok támadást indítottak fővárosunk ellen azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy megdöntsék a törvényes magyar demokratikus kormányt...” Tehát, a Szovjetunió hadüzenet nélküli háborút viselt Magyarország ellen.

10. alapigazság: A nyugati világ nagy gondolkodói és az ENSZ közgyűlése a forradalom után

felismerte annak igazságát. Nyugaton tömegtüntetések folytak, az értelmiség nagy számban lépett ki a kommunista pártokból.

A magyar nemzet dicsősege és jó híre soha nem látott csúcspontira emelkedett, első ízben 1848 után. A forradalom legjellegzetesebb intézményei a tanácsok (munkástanácsok, stb.) voltak. E szó oroszul: szovjet. Hannah Arendt, a nagy filozófus-szociológus, ezt írta: „Amikor a szovjet tankok vérbe fojtották a magyar forradalmat, elpusztították a történelemben csak Magyarországon létező szabad szovjeteket...” Milovan Gyilas, Tito volt helyettese, próféta következtetésre jutott: „A magyar forradalom a kommunizmus végének kezdete...” Az ENSZ Ötös Bizottsága 1957-es záró jelentése megállapítja: „A Szovjetunió agressziót követett el... Magyarországon ellen”. Jelcin orosz elnök 1992-ben az Országházban kijelentette: „1956 tragédiája ... a szovjet rendszer lemoshatatlan szégyenfoltja marad örökké!”

Ezek tehát az 1956-os magyar forradalom alapigazságai. Ne feledjük soha el ezeket, tanítsuk meg gyermekeinknek, unokáinknak. Legyenek büszkéek 1956-ra, történelmünk e híres csillagára.

Unger László volt MEFESZ/UFHS elnök (Genf)

Tájékoztató az egyszerűsített honosítási eljárásról

A magyar Országgyűlés 2010. május 26-án fogadta el a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosítását, bevezetve az egyszerűsített honosítási eljárást. Az egyszerűsített honosítási eljárás lényege, hogy nem kell Magyarországon letelepedni a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárság megszerzéséhez, nem kell állampolgársági vizsgát tenni, elegendő a magyar nyelv ismerete és nem kell a magyarországi lakóhelyet és megélhetést igazolni.

Az új szabályokat a 2011. január 1. után benyújtott kérelmekre kell alkalmazni, de nincs időbeli korlát, azaz évek múlva is be lehet azonos feltételek mellett nyújtani az állampolgársági kérelmet:

A kérelem benyújtása: Kérelmet bárki benyújthat, nemcsak az a személy, aki megfelel az egyszerűsített honosítás/visszahonosítás törvényi feltételeinek. A korlátozottan cselekvőképes, illetőleg a cselekvőképtelen személy nevében a törvényes képviselője terjesztheti elő a kérelmet.

Kérelmet az nyújthat be, aki a kedvezményes honosítás következő (együttes) feltételeinek maradéktalanul megfelel:

- maga vagy felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását,
- magyar nyelvtudását igazolja (ezt a kérelmet átvevő szerv ellenőrzi),
- a magyar jg szerint büntetlen előéletű és büntetőeljárás nincs ellene folyamatban, és
- honosítása nem sérti Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát.

Az állampolgársági kérelem mellett a kérelmezőnek be kell nyújtani a születési anyakönyvi kivonatát és a családi állapotát igazoló okiratokat (házassági anyakönyvi kivonat, válást igazoló dokumentum stb.), valamint a magyar származást igazoló dokumentumokat (például a felmenők születési anyakönyvi kivonatai, de lehet plébánosi/lelképásztor igazolás vagy régi magyar okirat, például illetőségi bizonyítvány, iskolai bizonyítvány, katonakönyv stb.). A magyar származás igazolásánál fontos, hogy a családi kapcsolat, azaz a leszármazás végig követhető legyen. Mellékelni kell még egy magyar nyelven, saját kézzel írt önéletrajzot és két darab igazolványképet (külföldön élőknek egyet).

A kérelmező köteles nyilatkozni arról, hogy büntetlen előéletű és nem folyik ellene büntető eljárás, valamint arról, hogy az elmúlt öt évben elmarasztalta-e valamely bíróság szándékos bűncselekmény miatt. A külföldön élő kérelmezőnek az eljáró szerv felhívására csatolnia kell a külföldi lakóhelye szerint illetékes hatóság büntetlenségét tanúsító igazolását.

Az idegen nyelvű okiratokat nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése vagy viszonyossági gyakorlat hiányában

- hiteles magyar nyelvű fordítással, és

- ha ennek elháríthatatlan akadályja nincs, diplomáciai felülhitelesítéssel ellátva kell az állampolgársági kérelemhez csatolni.

Az állampolgársági kérelmet be lehet nyújtani

- a magyarországi anyakönyvvezetőknél,
- a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal regionális igazgatóságainál, illetve
- külföldön a magyar külképviseleteken a magyar konzuli tisztviselőknél.

Ha az állampolgársági kérelem hiányos, vagy az elbíráláshoz szükséges okiratokat a kérelmező nem csatolta, az eljáró szervek a hiány pótlására határidő tűzésével felszólítják. A hiánypótlás teljesítéséig az ügyben dönteni nem lehet.

A kérelem elbírálása: A közigazgatási és igazságügyi miniszter előterjesztése alapján a kérelemről a köztársasági elnök dönt. A miniszter az előterjesztést a kérelemnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz történő beérkezésétől számított három hónapon belül nyújtja be a köztársasági elnöknek. Ebben az időtartamban azonban nem számít bele:

- a hiánypótlásra felhívástól annak teljesítéséig terjedő idő,
- az eljárás felfüggesztésének időtartama (ilyenkor a döntés olyan kérdés elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik),
- a közbiztonsági és nemzetbiztonsági véleményezés időtartama,
- az állampolgárságot érintő adat vagy okirat beszerzése érdekében más hatósághoz vagy állami szervhez intézett megkereséstől a válasz megérkezéséig terjedő idő.

Ez azt jelenti, hogy a kérelem benyújtásától számított 4-5 hónap után lehet választ várni, természetesen annak függvényében, hogy hány kérelem kerül benyújtásra.

A honosított személy választása szerint állampolgársági esküt vagy fogadalmat tesz. Az esküt vagy a fogadalmat a honosított vagy magyarországi polgármester előtt, vagy a magyar külképviselet vezetője előtt teszi le. A cselekvőképtelen személy nevében az esküt vagy fogadalmat a törvényes képviselője teszi le. A honosított a magyar állampolgárságot az eskü vagy fogadalom letételének napján szerzi meg.

A magyar állampolgárság megszerzése nem jelenti automatikusan a magyar útlevél megszerzését. A magyar útlevél igénylésének előfeltétele a magyar állampolgárság, tehát az útlevelet csak akkor lehet igényelni, ha a kérelmező már magyar állampolgár (megkapta a honosítási okiratot és letette az esküt).

Benyújtandó okiratok: Az állampolgársági kérelem mellett a kérelmezőnek be kell nyújtani a születési anyakönyvi kivonatát és a családi állapotát igazoló okiratokat (házassági anyakönyvi kivonat, válást igazoló dokumentum stb.), valamint a magyar származást igazoló dokumentumokat (például a felmenők anyakönyvi kivonatai, de lehet plébánosi/lelképásztor igazolás vagy régi magyar okirat, például egykori állampolgársági bizonyítvány, honosítási/visszahonosítási, elbocsátási

okirat, névváltoztatási okirat, korabeli magyar katonakönyv, útlevél, személyi igazolvány, munka- vagy cselédkönyv, lakcímbeljelentő lap, illetőségi bizonyítvány stb.).

Elsődlegesen a felmenő anyakönyvi kivonata alkalmas a magyar állampolgártól való leszármazás igazolására. A „leszármazási láncot” addig kell visszavezetni, amíg olyan felmenőhöz nem jutunk, akiről vélelmezni lehet, hogy volt magyar állampolgár. A felmenő egykori magyar állampolgárságának igazolására alkalmas pl.: anyakönyvi kivonat (születési, házassági, halotti), állampolgársági bizonyítvány, opciós bizonyítvány, illetőségi bizonyítvány, honosítási/visszahonosítási okirat, korabeli munkakönyv, cselédkönyv, névváltoztatási-, elbocsátási okirat, iskolai bizonyítvány, korabeli lakcímbeljelentő, katonakönyv, korabeli magyar útlevél.

A magyar állampolgártól való leszármazás igazolására a plébánosi/lelkipásztori igazolás is alkalmas, ha az 1895 előttről szól. Természetesen még hajdonnőnlen kérelmezőknek erről nem kell igazolást hozniuk.

Idegen nyelvű okiratok lefordítása: Az idegen nyelvű okiratot nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése vagy viszonyossági gyakorlat hiányában hiteles magyar nyelvű fordítással, és ha ennek elháríthatatlan akadály a nincs, diplomáciai felülhitelesítéssel ellátva kell a kérelemhez csatolni. Hiteles fordítást, fordítás hitelesítését, valamint idegen nyelvű hiteles másolatot a Magyar Köztársaság területén az Országos Fordító és Fordítás-hitelesítő Iroda (OFFI) készíthet. A Magyar Köztársaságnak a külügyminiszter által egyes közjegyzői feladatok végzésére felhatalmazott konzuli tisztviselője – egyebek mellett – okiratról hiteles fordítást készíthet vagy a fordítás helyességét tanúsíthatja. Fontos kiemelni, hogyha a hiteles fordítást arra – annak készítésére – feljogosított külföldi hatóság, szerv vagy személy (bíróági tolmács, közjegyző) készítette, a fordítást el kell fogadni. (Tehát közjegyzői fordítások, bíróági tolmácsi fordítások is elfogadhatók.)

Ha a külföldi okirat olyan idegen nyelven készült, amely nyelven a magyar jog szerint hiteles fordítás készítésére feljogosított szerv (személy) nem ért, vagy nincs magyar külképviselő az adott államban, a külföldi állam belső joga szerint hiteles fordításra feljogosított személy által valamely világnyelvre történt hiteles fordítás alapján kerül sor a külföldi okirat magyar nyelvre történő hiteles fordítására („köztes fordítás”). Ez szintén elfogadható a honosítási és az anyakönyvi eljárásban.

Nincs szükség a külföldön kiállított közokirat diplomáciai felülhitelesítésére azokban az országokban, amelyekkel Magyarország jogsegélyszereződést kötött, vagy amelyek részesei a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének, felülhitelesítésének mellőzéséről szóló Hágai Egyezménynek (a szomszédos országokban és a legtöbb európai országban nem kell diplomáciai felülhitelesítés, más esetekben

viszont a Hágai Egyezményhez csatlakozást érdemes előtt leellenőrizni). A honosítási kérelmet elbíráló hatóság viszonyossági esetén, vagy azon okiratok esetében is eltekinthet a felülhitelesítéstől, amely külföldi okiratok valódiságát illetően kétsége nem merül fel. Ezen okiratok pontos köréről az elbíráló hatóság tájékoztatja a kérelem átvételére jogosult szerveket.

A fentiektől eltérő esetekben a külföldön kiállított közokirat belföldön akkor fogadható el, ha az diplomáciai felülhitelesítéssel van ellátva. Az illetékes magyar külképviselői hatóság a külföldi hatóság által kiállított és hitelesített okiratot oly módon hitelesíti felül, hogy az okiraton az illetékes hatósági aláírást és pecsétet hitelesíti. A diplomáciai felülhitelesítési eljárás díjköteles.

Névmódosítás: A határon túli magyarok az egyszerűített honosítási eljárással egyidejűleg kérhetik - hogy saját vagy felmenőjük egykori magyar születési családi nevét viselhessek, - többtagú születési családi névből egy vagy több tag, valamint születési és házassági névből a nemre utaló végződés vagy névelem elhagyását, - utónévünknek magyar megfelelőjét.

A névmódosítási kérelmet okirattal vagy szakvéleménnyel kell alátámasztani. A névmódosítást személyenként, önálló kérelem-nyomatványon kell kérelmezni. Névmódosítással nem változtatható meg a házassági név, a házassági névviselési forma.

A kérelmező saját vagy felmenője egykori magyar születési családi nevének írásmódját korabeli magyar állami hatóság által kiállított okirattal tudja igazolni. A kérelmet alátámasztó okirat elsősorban a kérelmező vagy felmenője magyar anyakönyvi kivonata, továbbá az anyakönyvi bejegyzés alapján kiállított, a személyi adatokat közhitelesen igazoló okmány. Ezek egybeesnek a kérelmező vagy felmenője egykori magyar állampolgárságát igazoló vagy valószínűsítő okiratokkal.

A magyar nyelvtől és névviseléstől idegen névelem (pl. az egyes szláv nyelvekben – orosz, ukrán, belarusz – szokásos apai név) vagy nemre utaló végződés (-ová, -a) elhagyható a névmódosítás keretében. A kérelem igazolására külön okiratot nem kell bemutatni, a szükséges adatokat a születési anyakönyvi kivonat tartalmazza.

A külföldön anyakönyvezett utónév magyar megfelelőjeként csak a Magyar Tudományos Akadémia által elismert utónévkönyvben, vagy a Nemzeti és etnikai kisebbségek utónév könyvében megjelölt utónév fogadható el, amely nem mindig egyezik a köztudatban élő névazonossággal. A kérelmező nyilatkozata határozza meg a név magyar megfelelőjét egyes esetekben (Pl. a Matejnek Máté és Mátyás is lehet a megfelelője).

A névmódosítási kérelmet mind a kérelmezőnek, mind a kérelmet átvevő személynek alá kell írnia. A névmódosítás a magyar állampolgárság megszerzésével (eskü- vagy fogadalom-tétellel) egyidejűleg lép hatályba.

„Az óceánjáró zongorista legendája”

Ilyés Lénárd előadói estje

Ulmi Magyar Kultúregyesület, 2010 november 20. Este 20 óra. A közönség bevonul az előadótérbe. Helyet foglalunk. Velünk szemben egy egyszerű bárszéken egy fiatalember ül. Csend van. A kíváncsi szemek mind részegeződnek. Különös ez a csend. Az izgalmas várakozás csendje. Néhány perc múlva megszólal a bárszéken ülő Ilyés Lénárd, a színész. Halkan, egyszerűen belekezd a történetbe. Lélegzet-visszafojtva figyelünk.

Észrevétlenül máris ott ringunk a két világháború között az Atlanti-óceán vizeit járó, Virginian nevű hajón. 1900 január 1-jén a hajó szalonjában, a zongora tetején, egy citromos ládában egy újszülöttet találnak. A csecsemőnek – megtalálójá, Danny Boodmann, a gépész – Danny Boodmann T. D. Lemon Novecento (1900) nevet adja.

Egy megrázó monodráma játszódik le előttünk, melyet Ilyés Lénárd lenyűgözően ad elő.

Novecento egész életét a Virginian fedélzetén töltötte. Nem lépett szárazföldre soha, egyetlen pillanatra sem. Gyermekkorában egyszer leül a zongora mellé és játszik. Nem tanította senki, mégis, varázslatos zenét játszik. Nem is zene volt. Bűvészműtávján. Maga a csoda. Minden benne volt. Összekapaszkodott benne az egész világ zenéje. Úgy játszott, mint egy Isten. Bár sosem hagyta el a hajót, mégis, a kontinens legjobb és leg-híresebb zongoristája lett. Választhatta volna a népszerűséget, világhírt, gazdagságot, de nem tette. Az ő élete itt, a hajón teljes volt. Övé volt a tenger és a zene. A rengetegszer elhangzó kérdésre, hogy miért is nem száll le a hajóról, a válasza az ő szem-szögeből, teljesen érthető.

„Miért? Miért? Miért? A földön lakók gyakran kérdezik maguktól, miért? Ha tél van, alig várják a nyarat, ha nyár van, már előre féltek a téltől. Ezért folyamatosan utaztak, folyton kerestek valamit, egy távoli helyet, ahol mindig nyár van. Én nem cserélnék veletek.”

A történet csodás, melyet Ilyés Lénárd teljesen átélhetővé tesz. Már néha úgy érzem, ott imbolygok a hajón, ringat az óceán, látom a tenger vizét, a hajó szalonjában a zongorát. Fülemmel Ilyés Lénárd hangját hallom, szívemmel azt a varázslatos zenét, melyet Novecento játszik a fekete zongorán.

Ilyés Lénárd hangja folyamatos hullámvás. Mint a tenger. Néha erőteljes, lüktető, majd lecsendesedik, mint vihar után a tenger, és halk, szívet szorongató hangon vezet bennünket tovább Novecento csodálatos univerzumába.

Alessandro Baricco főhősének, Novecentonak ezen a hajón volt az egész világ. Az ő számára csak a hajón volt élet, itt találta meg a teljességet. Itt született. Itt is halt meg. A rejtélyes férfinak és varázslatos zenéjének titka abban volt, hogy elhatározta, csak azt a zenét játssza, amit ő akar és tud és, hogy soha nem lesz boldogtalan. „Lefegyverezte a boldogtalanságot.”

Elbűvölve hallgatjuk Ilyés Lénárd előadását. Próbálom megérteni Novecento lelkivilágát, de hogyan érthetném meg, amikor Novecento sem érti saját magát. Gyönyörű történet. Ugyanakkor sok múlik azon, hogy a színész mondanivalóját milyen ruhába öltözteti. Ilyés Lénárd egyszerű ruhába öltöztette, mégis, minden szava ünnepi díszben ragyogott. Izgalmas, jó hangulatot varázsolt.

Annyira beleéltem magam a szép és tanulságos történetbe, hogy egészen szomorú voltam, amikor véget ért. Mindannyian némán álltunk fel. Egy ilyen előadás után képtelenség bármit is mondani.

Ilyés Lénárd előadása MEGRÁZÓ és GYÖNYÖRŰ élmény volt!

Köszönjük szépen!

Darányiné Demeter Magdi

Zarándoklat a Szentföldön

A Stuttgarti Magyar Katolikus Egyházközség 9 napos zarándoklatot szervezett a Szentföldre az ó- és újszövetség nyomában. A zarándoklat megszervezője és vezetője dr. Tempfli Imre atya volt.

Hogy merre jártunk és mennyi mindent láttunk, azt egy rövid cikkben lehetetlen felsorolni.

Október 27-én indultunk. Nálunk, Ulmban akkor reggel korán -3 fok hideg volt. Ezt azért említem, mert amikor megérkeztünk Izraelbe, ott aznap a hőmérséklet +37 fok volt. Este 10 órákor pedig a bátrabbak még úsztak is a Földközi-tengerben, amelynek vize Izrael partjainál jóval meghaladta a 20 fokot.

Nos, Frankfurtból repültünk Tel Avivba. A repülőből láthattuk a naplementét a felhők fölött. Mintha tűzben lett volna az ég alja. Csodálatosan szép volt. A repülőtérén már vártak ránk – az idegenvezető

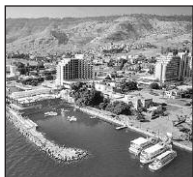
Caesareai színház

Inon nevű zsidó férfi és Mohamed nevű arab buszsofőr. Ők állandóan velünk voltak. Megtekintettük a római kori nevezetességeket, amelyek részben már restauráltak, részben még ásatoknak folynak. Caesareában a színházat, a lóversenypályát, a kikötőt, amelyek Heródes idejében épültek. Bet She'an-ban Izrael legnagyobb római kori színházát, az oszlopos utcát. Massada, a szinte meghódíthatatlan erődtámasz a római korból.

A városok közül az első nagy csodálatot Haifa váltotta ki. Nagyon szép és főleg érdekes város, amely a tengerparttól fel a Karmel-hegyre nőtt ki magát. Az itt lévő, perzsa időben létesített parkot ma is a világ legszebb parkjai közé sorolják. A Tábor hegyen a Színváltozás templomot csodálhattuk meg.

Lenyűgöző a Genezáret-tó és környéke Galileában. Ezen a vidéken élt, tanított és gyógyított Jézus. Genezáret-tó környékén nagyon sok emlékmű, valamint templom bizonyítja Jézus tetteit.

Tiberias kikötőjében mi is hajóra szálltunk, és átszeltük a híres tavat. Alig távolodtunk el a parttól, amikor megjelent a hajóskapitány és magyarul köszöntött bennünket. S aztán magyar zenéről is gondoskodott. Olyan öröm és jó hangulat lett egyből a hajón, hogy szinte már nem is örültünk a partaszállásnak.

Tiberias kikötő

Názáretet is megcsodálhattuk. A város lakói arabok, de egyharmada a lakoságnak keresztény.

Siratófal

Jeriko a világ legrégebbi városa. Itt kapaszkodott fel Zacheus egy fára, hogy Jézust láthassa. A fa még mindig létezik, s mellette emlékmű.

Betlehemben meglátogattuk a Születési barlangot. Betlehem és Jericho palesztin autonómiával rendelkeznek. A palesztin idegenvezető hölgy, aki tökéletesen szép németet beszélt, felhívta a figyelmünket, hogy adjuk hírlí a világnak: „Nem minden palesztin terrorista!”

November 3-án a szó szoros értelmében ráfekdültünk a Holt tenger vizére. A víz annyira sós, hogy ott alámerülni lehetetlen. A víz kellemesen meleg volt.

Zarándoklatunk tetőpontja Jeruzsálem volt. Itt 4 nap állt rendelkezésünkre. Szállodánk az olajfák hegyen volt, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a városra. A rengeteg látottak közül csak a Getsemáne-kertet, a Szenvedések útját (Via Dolorosa), a Szent sír bazilikát és az Utolsó vacsora termét említem meg. A Siratófalnál láthattuk a 13 éves zsidó fiúk „felnőtté avatását”. A nőknek ide nem volt joguk bejönni. Aztán a bazársoron cammogtunk a gyülekező hely felé. Az érdekes az volt, hogy az elárúsítók szinte kivétel nélkül tudtak magyarul is számolni, és mint közel-keleten szokás, alkudozni.

Inon nevű idegenvezetőnk magas szinten fel volt készítve mind történelmi, mind testamentumi adatokkal. Ő németül beszélt. Majd Imre atya magyarul is röviden összefoglalta, illetve kiegészítette Inon beszédét.

Szenvedések útja

Felejthetetlen 9 napunk volt. A zarándoklat komolysága mellett jó hangulat uralkodott. Új barátságok kötődtek, régi barátságok megerősödtek. A program meglehetősen tartalmas volt, kissé fárasztó, de megérte. Boldog vagyok, hogy megadtott nekem is ez a lehetőség, hogy részt vehettem.

Kocsis Albert

Nem magának élt, hanem másokat
boldogítani volt élete célja és öröme.

Szent Ambrus

*1922. 9. 14
Budapest

†2010. 8. 14
Weissenhorn

Ismét egy szeretett honfitársunk távozott közülünk.

2010. augusztus 14.-én, 88 éves korában, elhunyt Farkas József, az Ulmi Magyar Kultúregyesület tagja. Egyesületünkben mindenki tisztelettel „Józsi bácsinak” hívta. A tiszteletet pedig kiérdemelte. Nemcsak idős kora miatt, hanem mert egyesületünknek segítője és támogatója is volt. Ahhoz a nemzedékhez tartozott, akik e földi életben sok harcot megvíváltak. Átélték háborút, gyilkosságot, nélkülözést, menekülést. Többször elvesztettek mindent, mégis mindig új hittel indultak új utakon. Új erővel építették a jövőt.

Farkas Józsi bácsi minden sorscsapás és minden megpróbáltatás ellenére sohasem veszítette el optimizmusát, életkedvét, humorát.

Nem múlt el alkalom, amikor egyesületünkben találkoztam vele, hogy ne ölelt volna át, mint egy szerető édesapa, és elmesélt néhány viccet. Mindenkihez kedves volt. Szeretet és emberi melegség áradt belőle.

Nagyon fog hiányozni egyesületünkől, mert ebben az önző és kegyetlen világban oly nagy szükség van olyan emberekre, akik mosolyt varázsolnak mások arcára, akiknek mindig van egy kedves szavuk másokhoz, akik szeretettel töltik fel mások lelkét.

Drága Józsi bácsi! Szeretnék idézni Gárdonyi Géza „Útra készülődés” című verséből néhány sort. Nem búcsúzóul, hanem emlékül. Mert akit szerettünk, attól nem kell elbúcsúzni. Annak emléke örökre a szívünkben marad.

*„Miatyánk Isten, Mindeneknek Atyja,
kihez hajlunk, mint fű a nap felé,
az én szívem kétség nem szorongatja,
midőn indulok végőrám elé;
a halál nekem nem fekete bőrtön,
nem fázlaló, nem is rút semmiképpen:
egy ajtó bezárul itt-lenn a földön,
s egy ajtó kinyílik ott-fenn az égen.”*

Darányiné Demeter Magdi

Szerkeszti és vezeti
Darányiné
Demeter
Magdi

RADIO FREE FM
102,6 MHz Kábelén 97,7
Magyar nyelvű rádió

Szombatonként 9 órától

Áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk!

**Körmendi Gitta:
Szentséges éj**

Nagykarácsony éjjel a
FÉNY éjszakája,
felragyog a mennybolt
összes csillagálma.
Bármily sötét az éj,
bármit takar leple,
átragyogja a Fény
Szent Karácsony este.

Békesség érkezik
az adventi földre,

hogy bőséget hozzon a szigorú bőjtre.

Himnusza isteni szeretetről szóló,
áldottá lesz tőle minden egyes jó szó.

Áldottá az ünnep, áldottá a béke,
áldás száll az Égből a földkerekségre.
Áldottá lesz szívünk mindörökzöld fája,
áhítat csillaga ereszkedik rája.

Lelkeinknek szárnya súlytalanul emel,
ezen az éjszakán: Ég és Föld ünnepel.

Dr.-Ing. Peter Hecker

**allgemein beeidigter und öffentlich bestellter
Verhandlungsdolmetscher und
Urkundenübersetzer der ungarischen Sprache**
(az Ulmi Magyar Kultúregyesület tagja)

vállalja

- anyakönyvi kivonatokat,
- bizonyítványok, diplomák,
- bírósági periratok,
- szerződések,
- műszaki szakszöveg
- és minden egyéb okirat

hiteles, pecséttel ellátott, német/magyar és
magyar/német fordítását rövid határidőre.

Breslauer Straße 18, 89231 Neu-Ulm
Tel. (0731) 713731, Fax (030) 484981462
Handy: 0179-4764474
E-Mail: p-a.hecker@gmx.de

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület kiadványa
Telefon: (0731) 35479

Egyesületi honlap: <http://www.ulmke-online.de>

E-Mail: info@ulmke-online.de

Felölös szerkesztő: Baczur Magdi

Tel. (07305) 21821 - E-Mail: magdi.b@web.de

Olvasó-szerkesztő: Bánrévi Magdi